

südamel, mulle on need autod alati meeldinud ja eks nad ole ka parajad plakati-
poisid. Vaatepilt, mida see masin pakub, on
üsna hingemattev: tema disain töötab siiani
ja ma vean kihla, et töötab sama kaua veel.
Ümarad jooned lisavad autole jõulist olemist,
on selgelt näha, et tegu pole mingi peenut-
sejaga – tema pilk ütleb kindlalt: ärge mäs-
sake minuga, see ei ole nali.

Auto sisemus sisaldab... hmm, vajalikku on
vist õige sõna. Näidikuid on niipalju, kui vaja,
ja ei enam. Sisseronimiseks tuleb kasutada
võtet jalad ees, keha järel. Iste on küll ilma
peatoeta, kuid nii saabki tuul rohkem juuk-
seid sasida... – kellel neid on. Pedaalid on
nii koos, et nende tallamiseks on soovitatav
sportlikuma olemisega jalanõusid tarvitada.
Huvitav on see, et pagasiruum on üsna mõist-
liku olemisega, sinna mahub nii mõndagi.

Sõites sai esmalt selgeks see, et konkreet-
sel masinal mingit võidusõidu libiidot pole-
gi. Vana V8 on mõnusalt laisk ja oma külje-
le välja tulevate summutitega teeb täpselt nii
palju lärmi, kui on vaja, et sellest mõnu tun-
da. See kõik viitab aga ühele asjale – kruii-
simine. Selle autoga sõidad lihtsalt ringi ja
tunned rõõmu olemisest ning sõitmisest. Sa
rahustad sellega närve. Uskuge, selleks päe-



**Selle autoga sõidad lihtsalt ringi ja tunned
rõõmu olemisest ja sõitmisest.**



Ülemised pildid: detailid on need, mis teevad Cobrast Cobra ja seda soovitatavalt jämeda kroomikihi all.